

ümit yaşar

Site

aşkmıydı o

aşkmıydı o

ümit yaşar

eskikitaplarim.com

Kapak Düzeni : Ümit YAŞAR
• Fotoğraf : Ara GÜLER

BİRİNCİ BASKI

Ekim, 1969

Basıldığı Yer :

BAHA MATBAASI

Cağaloğlu — İstanbul

ümit yaşar

aşkmıydı o

Şiirler

ÜMİT YAŞAR YAYINLARI

Telefon : 49 46 96 — 48 55 24

İSTANBUL

- I — AŞK MIYDI O?
- II — GÜN BATIMI
- III — ÖZHAN'A MEKTUPLAR
- IV — ŞAİRLER AKŞAMI
- V — RUBAİLER

AŞK MIYDI O?

AŞK MIYDI O?

Aşk mıydı o, aşkımsı bir şey miydi?
Neydi çekip kendine, beni bağlayan?
Kanatan dudağımı, tenimi dağlayan,
Elleri tâ içimde, o dev miydi?

Etime bir alev değmişcesine
Nasıl da yakardı öptüğü zaman?
Bir su gibi akıp gitti avuçlarımdan,
Yorgunum şimdi bin yıl sevmişcesine...

Hani. o yalnız benim olan gül, kırmızı?
Gözlerimin önünde açılan sonsuz bahçe?
Hani, o var olmalarımız öpüştükçe?
O doludizgin sürdürmeler yaşantımızı?

Hiç doymamak oysa, tene, kokuya, aşka...
Sarıldıkça güçlenmek, bütünlenmek,
Kudurmuş arzularla zamanı yenmek,
Ve en kuytular da buluşmak korka korka...

Kimi gün utanmak otlardan, çimlerden,
Kimi gece mıhlamak gölgemizi duvara,
Varmak için o sevgiyle açılmış kollara;
Apansız düşmek, yükseklere bir yerden...

Oydu işte alıştığım, özlediğim şimdi de;
Sevgice bir tutku, aşkımsı bir yakınlık.
Avunmak... Kırık dökük anılarla artık,
Kim bilir? O geceler yaşanmadı belkide!

DÜŞ'LE GERÇEK ARASINDA

Durup durup `seninle karşılaşıyorum her yerde,
Karşıma çıkıyorsun her köşebaşında sen...
Kimi gün parklarda, kimi gün sokaklarda ,caddelerde
Gözgöze geliyoruz, saatlerce bir şey söylemeden...

Hiç değişmemiş diyorum içimden, ne güzel!
İşte yine o! Yine mahzun, yine dalgın, yine ürkek!
Hadi gel diyor dudakları, — Özledim, hadi gel,
Biliyorum oysa; uzatsam ellerimi, gidecek...

Bu bir aldanış mı? Yoksa var oluş mu yeniden?
Söyle bir son mu? Bir başlangıç mı? Bir dönüş mü?
Ne oldu o güzelim zamanlara ansızın uçup giden?

Hadi uyandır beni, söyle; gördüğüm zamansız bir
düş mü?
Hadi git, uzaklaş, yokluğuna inandır beni gerçekten.
Yoruldum, her bulduğum yerde seni kaybetmekten.

AŞKSIZ

Ormanlar, denizler eskisi gibi çağırıyor,
Bahçeler dağılmış, kokusu yok çiçeklerin.
Kalan, bir ürpertiyle geçmiş günlerden
İçimde o tarifsiz bezginliği geleceklerin...

Tenime bir iğne batmışcasına çoğu geceler;
Sıçrırım uykumun bir yerinde, apansız;
Aklımdan ayrılık üstüne şarkılar geçer,
Yastığım sıırılsıklam ve ben yapayalnız.

Ne vardı onda bilmem beni bağlayan?
Kapanın ne olur, bir daha açılmayın,
Ey gözlerim, aşksızlığıma ağlayan!

Bitsin artık bu günler, bu sefil geceler,
Al, uyut beni göğsünde ey anne toprak!
En korkuncu ölümlerin aşksız yaşamak.

UNUTAMAMAK

Sen bilemezsin, paslı bir haerdir yalnızlık,
Gelir, en can alacak yerimden vurur.
Sen bilemezsin, gecenin en uzak bir saatinde
Bir böcek nasıl girer beynime, kımıldar durur?

Sen bilemezsin, çaresizlik nasıl boğar insanı?
Yaşamak bir yerde nasıl çekilmez olur?
Tutunacak bir dal aramaktan, koşmaktan, özlemekten;
El yorulur, ayak yorulur, yürek yorulur...

Sen bilemezsin bu türlüünü ölümün,
Bilemezsin, bir tek kibritin cılız aleviyle,
Benzine bulanmış bir insan nasıl tutuşur?

Bu belki sevmektir bir yerde, belki unutamamak,
Bu, kişinin kendi içinde eriyip, yok olmasıdır,
Bilmesen de; anlamağaya çalış biraz, ne olur.

İKİMİZ Mİ? HEMEN Mİ?

Oraya varmak mı? İkimiz mi? Hemen mi?
Dur, bekle beni, geliyorum...
En güzel yerinden öpeceğim,
Bilmem dudakların mı Gözlerin mi?

Önce sesindi beni çağıran aşka,
Sonra bakışların, ellerin oldu.
Ve bir sabah başladı ömrümde, nasıl
Gördüğüm bütün sabahlardan başka!

Frenleri patladı içimde özlemin,
Ben bu aşkı dizginleyemem artık;
En iyisi gelmem, bana gel ama hiç gitme
Varalım doyulmaz tadına beraberliğin.

Bak ellerin de üşümüş, ama kalbin sımsıcak,
Titreme, korkma artık yanımdasın,
Hiç bırakma bu çocuksu hâlini, ne güzel!
Ne güzel seninle bir aydınlık olmak!

Söyle, bir daha söyle, benim de, seninim de,
Yaklaş uyandır beni bir ölüm uykusundan,
Sarın maviliğime, bu bizim gökyüzümüz,
Baksana, bir evren çalkalanıyor içimde...

Oraya varmak mı demiştin? En yüceye?
İkimiz miydi? Hemen miydi?
Bak nasıl seninle bir bütün olduk şimdi?
Nerde miyiz? Oradayız işte!

SENSİZ OLMAK

Nerde o denizim benim, lekesiz gökyüzüm?
Hani o içtikçe susuzluğumu artıran çeşme?
Kim götürdü bakışlarımı, ne oldu gözlerime?
Hani benim ellerim, ayaklarım, saçlarım, yüzüm?

Bu ben değilim besbelli, bu bir başkası!
Gözlerim yabancı bakıyor gözlerime aynadan.
O kim? Böyle durup durup beni aldatan?
Besbelli bir oyuna gelmişim açıkçası...

Birini sevmişim besbelli, beni koyup gitmiş,
Ondan şimdi aradığım hep o, hep ben!
O ikisi kırmış beni, yıkmış, incitmiş.

Şimdi bilmediğim bir şarkı her yerde söylenen;
Sevinçten, mutluluktan, sevgiden uzak...
Né acı! Senin olmak, sende olmak, sensiz olmak!

YARINA DOĞRU

Sen Şimdi yanımıdasın ya;
Belkide yarın olmıyacaksın!
Nasıl geçip gittiğini yılların
Bilmiyeceksin, anlamıyacaksın.

Biliyorum yarınlar kötü,
Mutluluğum tez bitecek.
Baksana nasıl kemiriyor zamanları.
Minicik bir böcek!

Sen Şimdi beni seviyorsun -ya;
Yarın sevmiyeceksin bilirim.
Oysaki ben yarınız sevdim seni,
PiŐman değilim.

Dinlediğim ellerinin Őarkısıdır;
Odur Őakıyan avuğlarımda,
Duydum kaç geceler sıcaklığını
ÜŞümüş parmakuçlarımda.

Ben Şimdi sana Şiirler yazıyorum ya;
Bakarsın unutulur giderim yarın.
Umudum Őiirim, sevgim, neyim varsa;
Erir içinde geçen zamanların.

SERENAD

Senden başka kimse bilmesin istiyorum;
Gözlerimin nasıl aşka çağırdını,
Bakışlarımın nasıl gel diye haykırdığını,
Gözlerimden, belli oluyor seni sevdiğim...

Ellerimin aradığı ellerindir geceler boyu.
Mümkün değil, bu sevgiyi bıçaklıyamam ki!
Ne yapsam, dolmuşum artık, saklıyamam ki!
Ellerimden belli oluyor seni sevdiğim...

Nasıl bekliyorum özlemle, görüyor musun?
El ayak çekilsin, sonsuz bir gecel gel,
Tarama saçlarını, öylece gel.
Duduklarımdan belli oluyor seni sevdiğim...

Başka yangınlara benzemez bu yangın, sönmez,
Bir şey var her yerimi tutuşturan, yakan,
Bu sensizlikte sebil çeşmeler misâli akan
Gözyaşlarımdan belli oluyor seni sevdiğim

Sevgilerin en ölmezini sana sakladım, gel!
Şimdi denizler en mavi, ormanlar en yeşil.
Seninle olayım da dünyâ umurumda değil!
Dinle; kalbimin vuruşundan belli oluyor seni sevdiğim..

ÇAĞIRMA BENİ

Bu kadar yürekten çağırma beni,
Bir gece ansızın gelebilirim...
Beni bekliyorsan, uyumamışsan;
Sevinçten kapında ölebilirim.

Belki de hayata yeni başlarım
İçimde küllenen kor alevlenir.
Bakarsın, hiç gitmem, kölen olurum
Belki de seversin beni, kim bilir?

Kal dersen, dağlarca severim seni
Bir deniz olurum ayaklarında.
Aşk bu, özleyiş bu, hiç belli olmaz
Kalbim duruverir dudaklarında.

Ya da unuturum kim olduğumu,
Hatırlamam belki adımlı bile.
Belki de çıldırır, deli olurum
Sana kavuşmanın heyecanile.

Aşk bu, bilinir mi nereye varır?
Ne durdurur özleyeni, seveni?
Bakarsın ansızın gelebilirim
Bu kadar yürekten çağırma beni.

ORMANDA

Nasıl hatırlamam o sonbaharı?
O ilk sevişmemizi ormanda?
Telaşın, korkun, utangaçlığın
Ve her şeyin silinmesi bir anda.

Çıtırdayan dallar, kuru yapraklar,
Çamlardan düşüşü kozalakların,
Sonra nefes alışın belli belirsiz,
Ve değdiği her yeri yakan dudakların.

Altımızdan çekilen bir dünya,
Uzarlarda hazin bir su sesi,
Ve sonra apansız başlayan
O garip baş dönmesi!

İlk o gün söylemiştin beni sevdiğini,
İlk o gün üşümüyordu, sıcacıktı ellerin,
Bir kuş gibi konmuştu avuçlarıma;
Besbelli âşıktı ellerin.

Nasıl unuturum seninle ilk sevişmemizi?
O ormanda, bir ağacın altında?
Aradan kaç sonbahar geçti kim bilir?
Her şey daha dün gibi aklımda.

UZAKTAN

Ne zaman seni düşünsem:
Bir keder basar içimi, kapkara...
Aklıma o eski günlerimiz gelir,
Ağlarım sensiz geçen dakikalara.

Ne zaman seni düşünsem;
Gözlerimden bir hüzün bulutu geçer.
Beni mahkûm etti sensizliğe.
Bu nasıl bir ömür, bu nasıl kader?

Ne zaman seni düşünsem;
Demir atar içime özlem yüklü bir gemi.
Rıhtımda seni arar gözlerim, bulamaz
Yokluğun yine zindan eder her gecemi.

Ne zaman seni düşünsem;
Can verir denizlerimde martılar.
Omuzlarımda hıçkırır bir kadın,
Dudaklarında unuttuğumuz şarkılar.

Ne zaman seni düşünsem;
Seninle uçup gider en güzel zamanlarım.
Bu kocaman, bu hissiz, bu sefil dünyada
Sensiz yaşanmıyacağını anlarım.

BİR GÜN

Apansız uyanırsan gecenin bir yerinde;
Gözlerin uzun uzun karanlığa dalarsa;
Bir sıcaklık duyarsan üşüyen ellerinde;
Ve saatler gecikmiş zamanları çalarsa;
Bil ki seni düşünüyorum.

Bir vapur yanaşırsa rıhtımına bin, açıl...
Örtün karanlıkları masmavi denizlerde.
Ve dinle kalbimi bak nasıl çarpıyor nasıl?
O bütün özlemlerin koyulaştığı yerde;
Bil ki seni bekliyorum.

Bir sabah gün doğarken a perdelerini, bak!
Sevinçle balkonuna konuyorsa martılar;
Kendini tadılmamış derin bir hazza bırak,
Dklsn dudağından en umutlu şarkılar,
Bil ki seni istiyorum.

Gecelerden bir gece uyanırsan apansız;
Uzarlarda elemli, garip bir kuş terse;
Bir ceylan ağlıyorsa dağlarda yapayalnız;
Ve bir gün kabrimde bir sarı iek biterse;
Bil ki seni seviyorum.

G Ü N B A T I M I

GÜN BATIMI

— Ahmet Muhip Dıranas'a —

Yaklaşan ayak sesleridir akşamın,
Şafaktan çıkmış bu uzun yolculuğa,
Bir gelen var uzaktan soluk soluğa...
Kapkara gözleri hüznü ve dalgın!
Akşam, rüyalarımıza giren o esmer kadın!

İşte! Açılmış dipdiri göğüsleri!
Bir vuslat gecesine çağırır bizi...
Ve ansızın büyüler gözlerimizi
Saçlarında o yıldız yıldız süsleri,
Şair «hoyrattır» diyor akşam üstleri.

Hoyrattır evet, o bütün aldanmışlar!
Yüz karası fahişeleri dünyamızın.
En vazgeçilmez yerinde rüyamızın,
Gelir, gözlerinde o vahşi bakışlar...
Akşam, uzak bir gölde büyüyen kamışlar!..

Ne hazin güneşin batması çığlık çığığa her gün?
Güllerin solması ve dönmesi havada kuşların?
O bitmeyen hüznü, apansız akşam oluşların...
Affedilmez bir zamandır bu, isteksiz, ölgün,
Her akşam dünyamıza gölgesi düşer ölümün.

Biz eli kolu bağlı insanlarız çirkin ve zavallı;
Kötülük kusmak için karanlığı bekleriz,
Kirlendirir geceleri türlü pisliklerimiz.
Bizim gibisini görmedi evren evren olalı;
Böyle kötü bir dünyaya bir daha gün doğmamalı!

UNUTULMUŞ ÖLÜLER

Gün olur öldüren bir şarkıdır insanı,
Gün olur bir hançer ya da bir kadeh içki.
Gömülür en koyusuna yalnızlıkların
Anılar geçer gözlerinden bulanık, sisli.

Unutulmak... Bu savaşta son kurşunu kaderin,
Saplanır en can alıcı yerimize o mermi.
Her yerde bir yangın ve her şey kan-revân...
Ne oldu o kalplere, hani nerde o sevgi?

Dili varmaz demeğe öldüğünü bilir de,
Bir mevsim başlar ömründe karanlık, elemli.
Unutulmak sarar bütün vücudu bir kanser gibi.

İnsan o derin yarayla ağır ağır ölür de;
Evrende değişen bir şey yok gibidir sanki,
Unutulur gider bir mezarlıkta, kimbilir hangi?

ERKEKLER DE AĞLAR

Kederler vardır yağlı bir ilmek gibi
Dolanır boynumuza kör gecelerde.
Bir boşlukta durmadan sallanır insan
Ki ağlamak son çâredir o yerde.

Gözyaşı... O ilk isyanı çocukluğumuzun
Bir nehrin yatağından ilk taşması,
Yaşamak, sele boğulması arzuların
Ve nehrin sonunda bir denize karışması.

Ölür zamanla analar, dostlar, sevgililer
Bir yürek ne kadar dayanır bu özleme?
Çalgılar çalmaz olur, şarkılar biter.

O yer son çizgidir erkekte direnmenin,
Son gülüş de uçar gider dudaklarından
Bir damla yaş süzülür solgun yanaklarından.

GÖZLERİM, GÖZLERİNDE

Hep böyle çocuksu mu bakar senin gözlerin?
Hep böyle içinde bir uzak ışık mı yanar?
Bakışlarında beni dinlendiren bir şey var;
Kıyısındaymış gibi en sâkin denizlerin...

Bir yelkenliyim şimdi ben senin limanında;
Fırtınalardan geldim sende dinleniyorum.
Bu huzur, bu sessizlik hiç bitmesin diyorum;
En eşsiz dakikalâr sürsün senin yanında...

Hiç yumma gözlerini, ışığın eksilmesin,
Gündüzüm, aydınlığım, ipekböceğim benim!
Güz bahçemde açılmış o son çiçeğim benim!

Yorgun kalbim seninle elem nedir bilmesin;
Ayrırma gözlerimden çocuksu gözlerini,
O sâkin, o yalansız, o.kuytu gözlerini.

DÜŞÜNEN MAYMUN

Düşünen bir maymun gördüm Pariste;
Kapanmış içine demir kafeslerin,
İnsanlar sarmış dört yanını, gülen insanlar,
Oysa farkında değil onu çağıran seslerin.

Dünya sorunlarını çözümleyecekmiş gibi
Öylesine dalıp gitmiş ki derinlere...
Kadınmış ,erkekmiş, çoluk-çocukmuş!
Aldırdığı bile yok çevresindekilere.

Belki büyük ormanlar geçiyor aklından:
Kocaman ağaçlar, iri yapraklar yemyeşil,
Sıçramış bir dalın üstüne, artık kafeste değil.

Çaresiz gözlerini dikmiş bir noktaya;
Düşünüyor belki de nasıl tutsak olduğunu!
Zavallı maymun! Unutmuş maymunluğunu!..

DÜŞÜNEN ADAM

Bir adam düşünüyor Pariste, tunçtan
Yumruğuna dayamış yorgun başını;
Henüz yılmamış, yıkılmamış çaresizlikten,
Nice yıllar sabırla gizlemiş gözyaşını.

Kemikli, kocaman elleri gerilmiş hırsla,
İnce ve mahzun dudakları yarı açık
Onun da bir aşkı olmalı, onun da kalbi;
Bırakın, düşünen adam ağlasın artık!

Alnına dökülmüş saçlarını toplasın bir el,
Bir ses fısıldasın kulağına - Kalk, ben geldim:
Sımsıcak bir öpüş ansızın ona can versin.

Kimbilir kaç yıl geçmiş aradan, kaç mevsim?
Şimdi birdenbire yerinden fırlayacakmış gibi
Yılların arkasından çağırıyor Rodin'i.

PARİS BÖYDE DEĞİLDİ ESKİDEN

Bulvar kahvelerinde yapayalnız oturdum
Ormanlarında gezerken yanımda kimse yoktu
Şarkılar taşmıyordu evlerden sokaklara
Çalgılar susmuştu, pikaplar bozuktu.

Çıldırta bir kahırdı içime işleyen
Ne ben anlatabildim, ne kimse hâlimi bildi
İnceden bir yağmur yağıyordu Paris'e
Kadınlar nefes kesecek kadar güzel değildi

Ne şarabında tat buldum, ne meyhanesinde
Uyuz bir köpek gibi geçtim önünden kabarelerin
Yaşlı orospular bile beğenmediler beni.

Yağlı boya resimlere benzemiyordu rengi gecelerin
İçime sığmayan upuzun bir gariplikti
Ya ben fazlaydım Paris'te ya bir şey eksikti.

ANNE FRANK'IN EVİNDE

Eski ve mağrur bir ev Amsterdam'da
Üstüne bastıkça gıcırıyor tahtalar
Pencereler mahzun, kapılar yaslı
"Bir Anne Frank vardı" diyor tahtalar

Bir Anne Frank vardı duyuyor musunuz
Bir Anne Frank vardı duygulu, ince
Dolaşırdı ürkek adımlarla bu odalarda
Şu dolap, şu sedir de gülerdi o gülünce

Sonra savaş... Tanklar, mitralyözler, süngüler
Anne Frank üşüyor, Anne Frank korkuyor
Çocuk dudaklarında yarım kaldı türküler

Kaçmak, saklanmak boşuna, ergeç bulacaklar
Çökecek üstümüze utancı rezil bir ânın
Ve Anne Frank ölecek, değeri kalmıyacak dünyanın.

MARIA VETSERÄ

Arşidük Rudolph'un mezarını görünce
Maria Vetsera'yı düşündüm bütün gece

O talihsiz kahramanları yasak bir aşkın
Mayerling'de bir oda, her yer darmadağın

Aşk, çaresizlik ve geceyi yırtan iki kurşun sesi
Taptâze iki ömrün aynı anda bitmesi

Beyaz çarşaflarda kıpkırmızı kan
Dışarda vahşi bir gece, vahşi ve uluyan

Arşidük Rudolph ve halktan bir kadın
Cezası ölüm kadına asil olmamanın

Ölümden sonra da ayrılık uzak mezarlar
Öyle bir ayrılık ki sürecek kıyamete kadar

Kırallar mezarlığında Rudolph'un mezarı
Kinle ve nefretle sıkılmış avuçları

Açık gözleri hâlâ babasına yalvarıyor
Açık mavi gözleri hâlâ sevdiğini arıyor

Maria'nın vücudu şimdi bir kemik yığını
Geç de olsa öğrenmiş asil olmadığını...

SEN MİSİN?

Bitmeyen bir ağrıdır zonklar şakaklarımda
Gece gündüz aklımda birisi var, sen misin?
Kâh bir damla yaş olan solgun yanaklarımda,
Kâh dağlardan içime esen rüzgâr sen misin?

Sevmiştim bir zamanlar, bilmiyorum o kimdi?
Yüzünü hayâl meyâl hatırlıyorum şimdi.
Yaşadığımız hangi yıld, hangi mevsimdi?
Bana kalan şu hazin hâtıralar sen misin?

Sevenler, sevilenler unutulur demiştin,
Bu masal burda bitti, git, ne olur demiştin,
Gönlün ergeç sevecek bir yâr bulur demiştin,
Hâlâ bende, tek olan Tanrı kadar sen misin?

ATIN ÖLÜMÜ

— Dostum Sadun Atığ'a —

O güzel bir attı, adı Nilhan'dı
Zaferler kazanmış bir asil kandı.

Fırlardı ok gibi çıkış yerinden,
Öperdi rüzgârlar yelelerinden.

Köpürürdü ağzı, akardı teri,
Yutardı dev gibi mesafeleri.

Zaferden zafere koşarcasına,
Giderdi en önde rüzgârcasına...

Uzun boynu, iri gözleri vardı,
Belki konuşmazdı, fakat anlardı.

Kapaklandı yere koşarken bir gün,
Soğuk temasını duydu ölümün.

Basamadı kırık ayaklarına
Bir acı yayıldı bacaklarına.

Kalkmadı bir daha çökünce yere,
Dopdolu gözlerle baktı göklere.

Sonra; tam alnından yedi kurşunu,
Bitirdi böylece son koşusunu...

ÖZHAN'A MEKTUPLAR

ÖZHAN'A BİRİNCİ MEKTUP

Sen gideli düzenimiz değişti;
Sabahları bir sıcak çay içemez olduk.
Bir garipliktir çöktü üstümüze,
Çocukların benzi soluk.

Ne yemeğimizi pişiren var,
Ne de akşamları soframızı kuran.
Kaç gündür aynı gömleği giyiyorum,
Anlıyacağın hâlimiz perişan.

Sabahları yataktan kalkmak istemiyor canım,
Saatlerin hepsi durmuş sen gideli,
Ben hiç böyle sersefil olmamıştım,
Kendimi bildim bileli.

Radyo falan da dinlemez oldum artık,
Bir hüzün sarıyor evimizi her akşam.
Öyle bir yalnızlık ki sorma gitsin?
Nerdeyse ağlayacağım çocuklardan utanmasam.

ÖZHAN'A İKİNCİ MEKTUP

Sana biraz da çocuklardan söz edeyim:
Lütfi geçmiş, karnesini aldı,
Daha iyi hazırlamak için,
Vedat bir kaç dersi Eylülle bıraktı.

Merak etme o da geçer hayırlısıyla,
Koca adam oldu, çocuk değil artık,
Dün akşam birlikte yemek yedik evde,
Sonra çıkıp biraz do]aştık.

Dertleştik baba-oğul anlıyacağın,
Her ikimiz için de iyi oldu sanırım.
İyi kalpli çocuklar, sana çekmişler,
Her ikisini de esirgesin Tanrım!

İyi kötü geçinip gidiyoruz işte!
Merak etme, şimdilik bu kadar...
Hasretle kucaklarız seni,
Çocukların ellerinden pyorlar.

ÖZHAN'A ÜÇÜNCÜ MEKTUP

Ben düpedüz yaşlandım galiba?
Olur olmaz şeylere üzülüyorum.
Yalnızlık daha çok koyuyor artık,
Abuk sabuk rüyalar görüyorum.

Dün gece ölmüşüm rüyaında;
Çocuklarım yetim kalmış evlerden irak,
Uyandım, baktım pırıl pırıl bir dünya;
Meğer ne güzel şeymiş yaşamak!

O sabah Tanrıya şükürler ettim,
Çocuklar uyuyordu, öptüm ikisini de...
İnan, bu kadar umursamazdım ölümü;
Sizler olmasaydınız geride.

Durup dururken ölümden söz ettim yine,
Biliyorum, kızacaksın bana, değil mi?
Bir daha iyi şeyler yazacağım, söz.
Seni çok özledik, gecikme e mi?

ÖZHAN'A DÖRDÜNCÜ MEKTUP

Toz bürüdü evimizin içini, gel artık,
Yokluğun neler etti bize gel de bak!
Ne kadar belli elinin değmediği,
Saksılarda çiçekler nerdeyse kuruyacak...

Hepimizin üstüne bir âvârelik çöktü,
Dili olsa da anlatsa hâlimizi eşyalar...
Ha, unutmadan yazayım, dün sabah gördüm:
Karşı komşuların sana selâmı var.

Kırk yıllık bekârlara döndük,
Bazan evde yemek yiyoruz, bazan dışarda,
Her sabah iyi günler diliyor bize
Hani o gülümseyen reşmin var ya düvarda!

Açıkçası çok özledik seni,
Gözümüz yollarda tez gel kadınım.
Tanrı seni evimizden eksik etmesin
Benim vefâlı, benim güzel kadınım.

BİZ SANA TEŞEKKÜR EDERİZ

Yokluğunu bizim kadar kimse bilmez, nasıldır?
Varsan eğer; camlar, perdeler pırıl pırıldır.
Saçlarını süpürge ettin bize kaç yıldır,
Biz sana teşekkür ederiz.

Ellerinin değdiği eşyalar bir bir güler,
Uğramaz olduğun yere kederler, üzüntüler,
Tertemiz çamaşırlar, bıçak gibi ütüler,
Biz sana teşekkür ederiz.

Sensin kötü bir dünyada timsali faziletin,
Varlığın sebebidir soframda bereketin,
Sadelik tek süsündür, iyilikse tek ziynetin.
Biz sana teşekkür ederiz.

Mutlusun, bak evlâtlar yetiştirdin boyunca,
Dert, acı görmedik biz, sen yanımızda olunca.
Yalnız bu gün değil, bütün bir ömür boyunca:
Biz sana teşekkür ederiz.

ŞAİRLER AKŞAMI

ŞAİRLER AKŞAMI

Var olsunlar yine bu akşam
Şereflendirdi şairler masamızı,
Kurduk mehtaba karşı çilingir soframızı,
Akşam yine akşam...
Ve başta Ahmet Haşim bey,
Yorgun gözlerinde melâlü gam.
Bir yanda Cahit Sıtkı,
İlk sevgiliyi almış Beşiktaştan
Sesleniyor Abbasa:
— Haydi Abbas vakit tamam!
Karşısında Velinin oğlu garip Orhan Veli,
Yine tarifsiz kederler içinde besbelli.
İstanbulu dinliyor, gözleri kapalı...
Yanında birisi var; Nazım Hikmet olmalı.
Şiirler söylüyor memleket üstüne,
Sevda üstüne, hasret üstüne...

İlerde dalmış mehtâba pür hayâl,
Akşam Musıkîsini dinliyor Yahya Kemâl.
Bir de misafiri var yanında bu akşam;
İşte! Elinde sagar ile Ömer Hayyam...
Bu akşam masamızda
Nurullah Ataç da var, Sait Faik de var,
Ve işte yanyana Tecer'le Tanpınar.
Az ötelerinde Ziya Osman Saba!
Asaf Halet nerede acaba?
O da buradaymış, tamam!
Şairler akşamı bu akşam...
Hoş geldiniz şairlerim
Sefalar getirdiniz dünyâımıza,
Özledik şiirinizi,
Sizi özledik...
Konuşsanıza!

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL

“Bir zaman lâle de sendin bize peymane de sen”
Az mı sular içtik o Çoban Çeşmelerinden?

Bir zaman senden esti şiirin rüzgârları,
Hâlâ bir anıt gibi durur Han Duvarları.

İşte o Kızıl Saçlar, işte Suda Halkalar
Memleket Türküleri, Yarım Kalan Mısralar.

Dinledik Neyden kaç yıl en güzel besteleri,
Seyrettik şiirinde o eski bahçeleri.

Ali’si Ayşe’siyle sendeydi memleketim,
Yaz, ölümsüz şairim, şiirine hasretim.

AHMET MUHİP DRANAS

Susadık şiire ey koca şair,
“Yeşil pencereden bir gül at bize.”
“Beyaz dokusunda o saf rüyanın”
Yeni ufuklar aç hayâlimize.

Al eline, yağur kelimeleri
Ona en ölümsüz güzelliği ver.
Büyülesin bizi daha yıllarca
“Lavanta çiçeği kokan kederler.”

Üstümüze yağan karlardan başka
Ne kaldı yaşamak maceramızdan?
Yıllar var ki bir selamın almadık
Bir haber ver Fahriye Abla’mızdan.

BEDRİ RAHİMİ EYÜBOĞLU

Ne zaman seni ansam; hayâlimde hep o şiir var;
“Önde zeytin ağaçları arkasında yâr.”

Sanki o sonbaharı seninle yaşıyorum,
Kara saplı bıçağı sırtımda taşıyorum.

Neyleyim Bedri Rahmi dalları neyleyim,
Şiir yazmadığın bunca yılları neyleyim.

Yoksa acılarınla tel tel çözülp kaldın mı?
Yaradana Mektupları'na bilmem cevap aldın mı?

İnanmam, senin gibi bir ozanda şiir biter mi?
Gözümüzün bebeğinde sana sitem var Bedri Rahmi.

CAHİT KÜLEBİ

Seni Sivas yollarında tanıdık
Kağnılar gidiyordu katar katar...
Üzerlerinde sersefil uzanmış
Ağız dil vermiyen hastalar.

Sonra kamyonlar aldı kağnıların yerini ,
Kavun taşırlardı ve sen onu düşünürdün.
Niksarda bir eviniz vardı, bilirdik
O zamanlar bir serçe kadar hürdün.

Bize kâh İstanbul'u, kâh Tokat'ı anlatırdın,
Aydınlık ve güzeldi şiirlerin Türkiye gibi.
Yine anlat doğduğun yerleri, anlat biraz
İçinde şarkılar bitmesin Külebi.

RUBAILER

— RÜBAİ —

— Sayın Ferit Basmacı'ya —

Attım, o yalan postu değiştim gayri.
Tattım, tutuşup yanmayı, piştim gayri.
Aşkın, o geniş minderinin bir ucuna;
Bin secde edip ben de iliştim gayri.

ULUNAY İÇİN RÜBAİ

Dün, ağlayarak battı güneş, ay sustu,
Binbir tele ahengi veren yay sustu,
Ölmüş, gidiyor sevgili Mevlânasına
Ses yok Ulunaydan, ulu bir nay sustu.

— RÜBAİ —

Sevmekse hüner ordayım Allah biliyor!
Her nefreti inkârdayım Allah biliyor!
Suç bende değildir arayan bulmazsa;
Yıllar yılı hep yârdayım Allah biliyor!

— RÜBAİ —

İnsan yüce aydınlığı görsün bir kez;
Bir mâbede pâk alnını sürsün bir kez;
Artık bütün ömrünce ışıktır gecesi,
Bir nurlu sudan içmeyegörsün bir kez...

— RÜBAİ —

Aşkın değişik lezzetinin şarhoşuyuz,
Yârin o güzel sohbetinin sarhoşuyuz,
Zâlim! İçirir hasreti bezminde bile...
Ondan hep onun hasretinin sarhoşuyuz.

— DÖRTLÜK —

— Dost Agasi Ően'e —

Bir pınarsın, içilen ama hiç kanılmayan,
Seveni yanıltmayan, sevince yanılmayan.
Özlenen sen, özleyen sen, özleten sen!
Varken; doyulmayansın, yokken; dayanılmayan.

— DÖRTLÜK —

Kâh içimiz yanar da susuzluktan içeriz,
Kâh en yüceye çıkar sonsuzluktan içeriz,
Yürekte aynı ateş, ellerde aynı kadeh;
Gönül sultanımızla bir musluktan içeriz.

— RÜBAİ —

— Dost Cahit Kocaömer'e —

En içli duâ, en yüce mâbet bizde,
Bir kalbe girip, orda ibâdet bizde,
Tek benzeri yok mânevi dergâhımızın
Aşk uğruna can vermeler âdet bizde.

— RÜBAİ —

— Timur Selçuk'a —

Sönmez bir ışık, baktığımız yerde o var,
Sellerce coşup aktığımız yerde o var,
Her menzile varmıştı o, bizden önce;
Gördük; yine her çıktığımız yerde o var!

— RÛBAİ —

— Dost Şükrü Vaner'e —

Sen pul vurarak tavlada mars et, ne çıkar?
Aslında felek silleyi vurmuş bir` kez.
Hiç faydası yok, her şeye eyvah demenin
Tâlih zarımız hep yek oturmuş bir kez.

— RÜBAİ —

Dünyâmi tutuşturdu o katranlı ıra,
Dağlar yanıyor birbirinin ardısına...
Sonsuz alevim yılları çoktan geçti,
Ömrüm koşuyor şimdi asırdan asıra...

İÇİNDEKİLER

Aşk mıydı o?	7
Düşle Gerçek Arasında	9
Aşksız	10
Unutamamak	11
İkimiz mi? Hemen mi?	12
Sensiz Olmak	14
Yarına Doğru	15
Serenad	17
Çağırma Beni	19
Ormanda	21
Uzaktan	23
Bir Gün	25
Gün Batımı	29
Unutulmuş Ölüler	31
Erkekler de Ağlar	32
Gözlerim Gözlerinde	33
Düşünen Maymun	34
Düşünen Adam	35
Paris Böyle Değildi Eskiden	36
Anne Frank'ın Evinde	37
Maria Vetsera	38
Sen misin?	40
Atın Ölümü	41
Özhan'a Mektuplar 1	45
Özhan'a Mektuplar 2	47
Özhan'a Mektuplar 3	49
Özhan'a Mektuplar 4	51
Biz Sana Teşekkür Ederiz	53
Şairler Akşamı	57
Faruk Nafiz Çamlıbel	59
Ahmet Muhip Dranas	60
Bedri Rahmi Eyüboğlu	61
Cahit Külebi	62
Rübailer	65

ÜMİT YAŞAR'IN ESERLERİ:

Beni Unutma	5. Baskı
İki Kişiyeye Bir Dünya	5. »
Karanlığın Gözleri	4. »
Seninle Ölmek İstiyorum	4. »
Çıgan Gözler	4. »
Bir Gün Anlarsın	3. »
Sahibini Arıyan Mektuplar	3. »
Üstüme Varma İstanbul	3. »
Sadrazamın Sol Kulağı	2. »
Mihriban'a Şiirler	2. »
Mihriban'a Mektuplar	2. »
Sevenler Ölmez	2. »
Hüzün Şarkıları	2. »
Taşlar ve Başlar	
Biraz Kül, Biraz Duman	
Akıllı Maymunlar	
Ötesi Yok	
Seni Sevmek	
İnşallahla - Maşallahla	
Sen Aşk Nedir Bilmezdin	
Yeni Dünya Rekoru	
Avrupa Görmüş Adam	
Toprak Olana Kadar	
Göbek Davası	
Ben Seni Sevdim mi	
Halktan Yana	

KÜLTÜR KİTABEVİ SUNAR :

Ankara Cad. No. 62 - Cağaloğlu/İst.

HALKTAN YANA

Ümit Yaşar'ın toplum şiirleriyle en yeni taşmaları.

Fi.: 6 Lira

HÜZÜN ŞARKILARI

Ümit Yaşar'ın uzun bir zamandır aranan eseri.

Fi.: 4 Lira

BİRAZ KÜL BİRAZ DUMAN

Ümit Yaşar'ın bestelenmiş ünlü şiirleri bir arada.

Fi.: 5 Lira

Güzellik
banyonuz
için

kullanınız

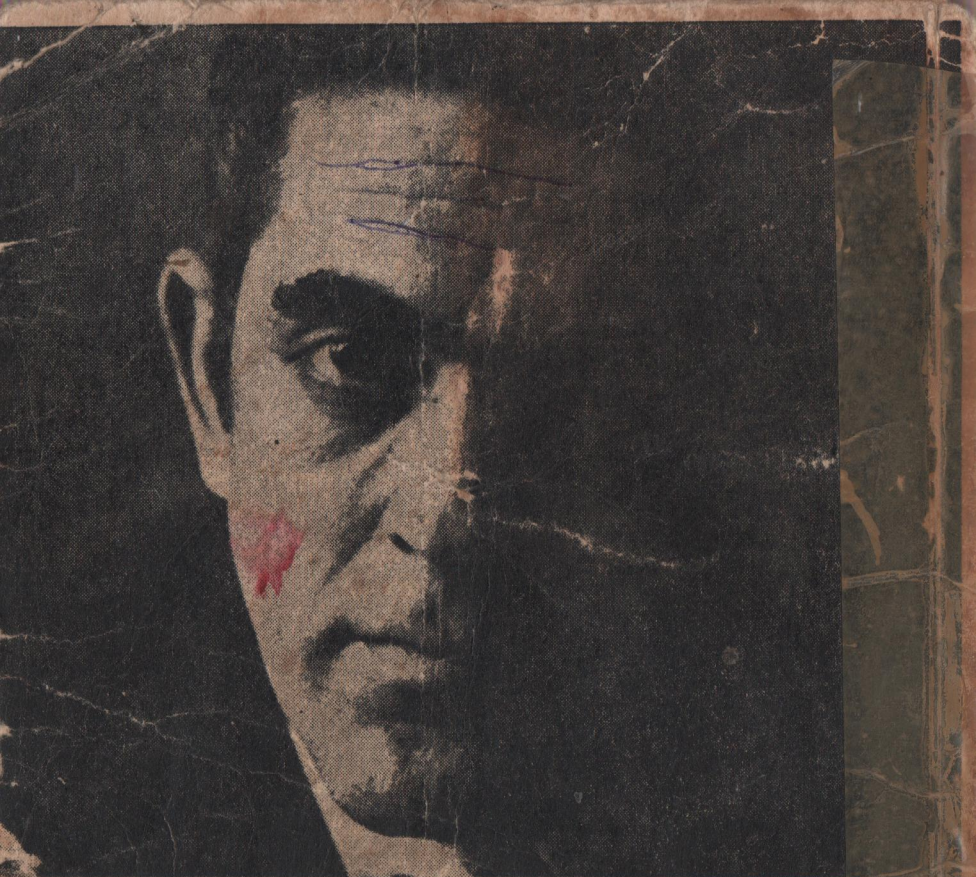
*Puro, sizi daha genç,
daha güzel gösterir...
Puro, cildinize,
hayranlık yaratan
bir cazibe verir.*

Bol köpüklü - Nefis kokulu

PURO

SİZİN ÖZ MALINIZDIR

5 Lira